

at Færdselen forhaabentlig vil gjøre nødvendig, og skulde man senere komme til at søge Midler mod denne Tilstand fra Nord, er det rigtigst forud at lade anstille de fornødne Undersøgelser. At Belysningen af Frederikshavns Havn er for svag, har man desuovære haft forskjellige Antydninger af, idet der foreligger Meddelelser derom foruden dem, der ere komne til Finantsudvalget. Hvorvidt det nu forlangte Beløb er fuldstændig tilstrækkeligt, har Finantsudvalget ikke havt Anledning til at indlade sig nærmere paa. — Jeg turde maaste gjøre en Bemærkning, der ikke ligger for her i selve Betænkningen; jeg kunde ønske, at den erede Minister vilde oplyse, af hvilken Grund man ved Reparationen af Frederikshavns Havn — der blev nemlig ikke i sidste, men i de foregaaende Finantsaar bevilget Midler hertil — har indskrænket Havnen ved at sætte det nye Volværk ikke ubetydeligt udenfor det gamle og ved at gjøre Lossebroen betydeligt større og altsaa ogsaa Omkostningerne ved dens Dækning betydeligt større, end det anses for fornødent. Det har forundret saavel mig at se det som ogsaa Andre, der staa Sagen nærmere end jeg. Jeg kunde ligeledes ønske, medens jeg taler om disse Forhold, at gjøre det Spørgsmaal til den meget erede Minister, om han vilde meddele os — jeg siger ikke nu, men en Gang ved Leilighed — hvilke Grunde der have foranlediget, at Indstillingen fra Søby Byraad blev omgjort af Vandbygningsdirektøren, saaledes at de 10,000 Rbd., som Søby anvendte paa sin Havn, hvilket jo ogsaa har Betydning for os, fordi vi have et Tilgodehavende hos Søby, maa betragtes som fuldstændig spildte. Det kan være, at den Plan, Byraadet havde om Anvendelsen, ikke var bedre end den, der fulgtes, men der er ødslet saa mange Penge derpaa til ingen Nytte, at man maatte antage, at det, selv om denne Plan var mindre heldig, eller man havde nogen Tvivl i saa Henseende, dog vilde være rigtigst at lade Byraadet, der har høiet saa mange Stufferser i Havnesagen, raade for Anvendelsen af dette Beløb. Det er muligt, at Byraadet og Vandbygningsdirektøren til Slutning ere blevne enige, det veed jeg ikke, ligesom jeg ikke har nogen udenfor min egen Sagtagelse af Forholdet liggende Opfordring til at udtale mig om Sagen; men det er indlysende, at denne Mole, eller hvad man nu vil kalde den, ingensomhest Nytte gjør med Hensyn til det tilfattede Diemed, saaledes som den nu er lagt. Fra Mundingen af Havnen skyller Længen lige op mod Bredviden af Molen, og lister sig derpaa ind i den indre Havn, der ved Anvendelse af de 10,000 Rbd. skulde søges fritagen for Læng, og dog endnu er af en saadan Bestaffenhed, at endogsaa en lille Fisserbaad støder paa Grund midt i Havnen. Havnen kan altsaa ikke engang, uagtet den har kostet 70,000 Rbd., besejles af en Fisserbaad. Det er kun disse Par Bemærkninger, jeg gjør paa min egen Konto, men

som jeg ikke forlanger, at den meget erede Minister skal svare paa nu. — Under Nr. 20 (Betænkningen Nr. 38) er der af den erede Minister stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa, at et Vasserhus ved Rosenborg skal overlades Civillisten i Stedet for den Bolig, som Undergartneren ved Slotshaven har. Den sidstnævnte Bolig blev overleveret Civillisten ifølge Loven af 17de December 1863, men med den Bemærkning, at det var en daarlig Bindingsværksbygning, der traengte til Ombygning. Nu er denne Ombygning fornøden, og ifølge den Tilstand, som Bygningen var i ved dens Overlevering, kan man ikke med Billighed paalægge Civillisten Udgiften derved. Man maatte da opføre en ny Bygning for Gartneren, men da nu Leien af bemeldte Vasserhus er op sagt, og da Civillisten er villig til at overtage dette Hus i Stedet for Gartnerboligen, som nu maa nedrives, har man ment, at begge Parter kunne staa sig ved en saadan Ombygning. Derved vil der kræves et Beløb af 440 Rbd. til Reparation af Vasserhuset, og den Leie, der hidtil er gaaet af det, vil falde bort. Disse Beløb ville være at anføre til de paagældende Konti og ere optagne i Vædringsforslaget. Udvalget har troet, at det hele Arrangement maatte findes forsvaret, og har derfor tiltraadt Forslaget. — Under Konto II. D. kommer man videre ind paa Bygningsagen. Udvalget har nogle enkelte Grindringer at fremsætte ved dette Anliggende. Det første Punkt angaar Forlangendet af 2,673 Rbd. til Istandsettelsen af den søndre Side af den saakaldte „Mørke Port“ ved Kronborg. Bygningsinspektøren har udtalt, at hvis denne Reparation ikke finder Sted, vil dette Parti tilbørlig falde sammen. Dette Ord „tilbørlig“ er udgaaet i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, hvor det er kommet til at hedde, at Partiet vil falde sammen, hvis det ikke istandsættes. Nu forlanges der ikke alene en saadan Istandsettelse, som kan holde sig; men der forlanges endvidere et ikke ubetydeligt Beløb til Sten- og Billedhuggerarbejde. Det maa altsaa antages at have en monumental og kunstnerisk Betydning at bevare dette Parti i samme Stil. Udvalgets Mæntal har ikke ved de foreliggende Oplysninger eller de Meddelelser, man paa anden Maade har kunnet skaffe sig, kunnet overbevise sig om, at det er nødvendigt at give denne Bevilling i Klar, og heller ikke at det i og for sig skulde være nødvendigt at give en saa høj Bevilling til dette Diemed, og man foreslaar derfor, at Beløbet udgaaer. — Vi komme herefter til et Spørgsmaal, som adskillige Gange har været paa Bane angaaende Gartnerboligen i Odense Slotshave. Denne Bevilling er negtet forskjellige Gange af flere forskjellige og vistnok meget gode Grunde og tilbørlig vel ogsaa af Hensyn til den besynderlige Bestemmelse i den vedkommende Kontrakt, der, som bekendt, i sin Tid er afsluttet saa at sige mod Rigsdagens Ønske — ikke af den nuværende Minister